

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 16. Rok: 2023 Číslo: 8

Vydané pre vnútornú potrebu farnosti

Horlivosť sv. apoštola Pavla (z myšlienok pápeža Františka)

Občas máme do činenia s nesprávne nasmerovanou horlivosťou, tvrdohlavo sa pridržiavajúcou čisto ľudských a pre kresťanské spoločenstvo zastaraných noriem. „*Títo*,“ píše apoštol, „*sa o vás starajú, ale nie úprimne*“ (Gal 4, 17).

Nemôžeme ignorovať starostlivosť, s ktorou sa niektorí zaoberajú nesprávnymi aktivitami dokonca aj v samotnom kresťanskom spoločenstve; niekto sa môže chváliť falošnou evanjeliovou horlivosťou, zatiaľ čo v skutočnosti hľadá márnú slávu alebo vlastné presvedčenie alebo trochu sebalásky.

Preto sa pýtame: aké sú podľa Pavla charakteristiky pravej evanjeliovej horlivosti? Na to sa zdá byť užitočný text,

ktorý sme počuli na začiatku, zoznam „výzbroje“, ktoré apoštol uvádza pre duchovný boj. Medzi nimi je *pripravenosť šíriť evanjelium*, ktorú niektorí prekladajú ako „horlivosť“ - táto osoba je horlivá v presadzovaní týchto myšlienok, týchto vecí - a označujú ju ako „obuv“. Prečo? Ako súvisí horlivosť za evanjelium s tým, čo si človek dáva na nohy? Táto metafora nadväzuje na text z proroka Izaiáša, ktorý hovorí takto: «*Aké milé sú na horách / nohy posla, ktorý ohlasuje pokoj, / posla dobrej zvesti, ktorý oznamuje spásu, / ktorý hovorí Sionu: „Tvoj Boh kraluje“*» (52, 7).

Aj tu nachádzame zmienku o nohách zvestovateľa dobrých správ. Prečo? Pretože ten, kto ide ohlasovať, sa musí

pohybovať, musí kráčať! Všimli sme si však aj to, že Pavol v tomto texte hovorí o obuvi ako o súčasť výzbroje podľa analógie s výstrojom vojaka idúceho do boja: v boji bolo nevyhnutné mať stabilitu v nohách, vyhýbať sa nástrahám terénu, pretože protivník často zamoril bojisko nástrahami, a mať silu bežať a pohybovať sa správnym smerom. Preto je táto obuv určená na behanie a vyhýbanie sa všetkým týmto veciam súpera.

Evanjeliová horlivosť je oporou, na ktorej stojí ohlasovanie, a ohlasovatelia sú tak trochu ako nohy Kristovho tela, ktorým je Cirkev. Ohlasovanie neexistuje bez pohybu, bez „vychádzania“, bez iniciatívy. To znamená, že nie je kresťan ten, ktorý nie je v pohybe, nie je kresťanom, ak nevychádza zo seba, ak sa nevydal na cestu aby prinášal ohlasovanie. Bez pohybu, bez kráčania niet ohlasovania. Evanjelium sa neohlasuje stojac nehybne, zavretý v kancelárii, za stolom alebo za počítačom, polemizujúc ako „levy spoza klávesnice“ a nahrádzajúc tvorivosť ohlasovania kopírovaním a vkladáním myšlienok prevzatých od hocikadiaľ. Evanjelium sa ohlasuje pohybom, kráčaním, chôdzou.

Výraz, ktorý Pavol používa na označenie obuvi tých, ktorí prinášajú evanjelium, je grécke slovo označujúce pripravenosť, pohotovosť, odhodlanie. Je to opak nedbalosti, ktorá je nezlučiteľná s láskou.

Ohlasovateľ je pripravený odísť a vie, že Pán prechádza prekvapujúcim spôsobom; preto musí byť slobodný od schém a pripravený na nečakanú a novú akciu: pripravený na prekvapenia.

Vidíte, aká je dôležitá táto pripravenosť na novosť evanjelia, tento postoj, ktorý je impulzom, prevzatím iniciatívy, ísť ako prvý. Nenechať si ujsť príležitosť na

ohlasovanie evanjelia pokoja, toho pokoja, ktorý vie Kristus dať viac a lepšie ako dáva svet. A preto vás vyzývam, aby ste boli evanjelizátormi, ktorí idú vpred bez strachu, ktorí idú vpred, aby prinášali Ježišovu krásu, aby prinášali Ježišovu novosť, ktorá všetko mení. Poviete: „*Áno, otče, zmenil sa kalendár, lebo teraz počítame roky pred Kristom...*“ – Ale tiež zmeň svoje srdce: a si ochotný dovoliť Ježišovi, aby zmenil tvoje srdce? Alebo si vlašný, nepohyblivý kresťan? Zamysli sa nad tým: si nadšenec pre Ježiša, hýbeš sa ďalej?

Modlitba ako súčasť nášho života

(niekoľko myšlienok o modlitbe)

Ak človek stretne Boha vo svojom srdci, jeho duša prehovorí krásnymi slovami modlitby. Je to podobné, keď sa človek stretne s druhým človekom a spoločne nadviažu rozhovor, ktorý im umožní poznávať jeden druhého a tiež upevňuje priateľstvo medzi nimi. Ak človek prestane s druhým komunikovať, prestáva na neho myslieť a postupne zabúda na svojho priateľa, vzťah medzi nimi sa stáva chladným, bez života.

Aj vzťah medzi človekom a Bohom je založený na dialógu. Ak sa prestaneme modliť, začína sa podobný proces zabúdania, prestávame si uvedomovať Božiu prítomnosť, prestávame plniť jeho vôľu, naša viera slabne.

Svätá Gertrúda sa o modlitbe vyjadrila takto: *„Modlitba povznáša dušu k Bohu, k živému prameňu a zblízuje dvoch milujúcich sa: Boha a našu dušu.“*

Modlitbou sa teda človek obracia na Boha. Toto obrátenie sa na Boha sa uskutočňuje prostredníctvom slov, ticha, myšlienok, lásky, bolesti, trápenia, radosti, vďačnosti, hnevu, či žiaľu. Neexistujú žiadne ohraničenia pre modlitbu a neexistuje definícia, ktorá by mohla vyčerpať jej plnosť, pretože existujú tisíce spôsobov modlitby.

Čo je teda modlitba? Ako by sme ju definovali?

Pomôžme si definíciou modlitby, ktorú môžeme nájsť aj v Katechizme katolíckej cirkvi: *„Kresťanská modlitba je zmluvný vzťah medzi Bohom a človekom v Kristovi. Je to činnosť Boha a človeka. Vychádza z Ducha Svätého a z nás, je celkom zameraná na Otca v spojení s ľudskou vôľou Božieho Syna, ktorý sa stal človekom.“* (KKC 2564)

Človek má v srdci túžbu po Bohu. Túži ho spoznať, túži ho vnímať v živote. Všetky náboženstva svedčia o tejto túžbe človeka. Všimnime si situáciu, ktorú zažil sv. apoštol Pavol, keď objavil oltár s nápisom? Neznámemu Bohu: *„Lebo keď som sa prechádzal a prezeral si vaše svätyne, našiel som aj oltár s nápisom: „Neznámemu bohu.“ Čo teda uctiebate, hoci to nepoznáte, to vám ja zvestujem.“* (Sk 17, 23)

Modlitba teda sprevádza celé dejiny spásy, ako vzájomné volanie, ktoré sa odohráva medzi Bohom a človekom.

Túžba človeka po Bohu je teda zároveň aj túžbou po rozhovore s Ním, po tajomnom stretnutí s Ním v modlitbe.

Starí pustovníci tvrdili, že ak sa chce človek stretnúť s Bohom, musí sa najprv stretnúť sám so sebou. Na ceste k Bohu nemôže človek preskočiť seba samého a svoje problémy. Celý náš život, aj s jeho problémami, patrí do modlitby. Nemá byť rozdiel medzi naším životom, myslením a modlitbou.

Každý človek má vznešené pozvanie a možnosť žiť s Bohom. Boh nám túži dať svoju lásku a teda seba samého. Boh je Láska a žiadna skutočná láska a ani ľudská láska nie je bez Neho a mimo Neho.

Mnohí kresťania si myslia, že správna modlitba je tá, pri ktorej sa človek cíti príjemne, ktorá mu spôsobuje okamžité radostné zážitky, blažený stav s rukami nad hlavou. Je to len jeden zo spôsobov prejavov modlitby. Takýto spôsob modlitby nemôžeme predstaviť ako normu, aj keď je na prvý pohľad príjemný a vítaný, aby sprevádzal zjednotenie človeka s Bohom. Nie vždy sa to dá, nie každý dosiahne v modlitbe rovnakú úroveň.

Modlitba nezasahuje len naše city, ale celú bytosť, všetko čo je súčasťou nášho bytia, našej činnosti, naše vnútorné duchovné i psychické procesy.

Modlitba vnáša do nášho života ľudskosť a veľkú silu.

Mení chladné srdce na nežné, zarmútených robí veselými, chudobných bohatými, slabých odvážnymi.

Boh je Otec, ktorý má srdce a chce počuť svoje deti. Chce počuť ľudské srdce,

tvoje srdce. Sv.

Ján Klimak tvrdí: „*Nádhre modlitby sa nenaučíme od druhého. Ona sama je učiteľom. Boh udeľuje dar modlitby tomu,*

kto sa modlí.“

Je potrebné, aby sa v modlitbe naša duša stretla a zjednotila s Bohom a aby modlitba bola vždy živým, aktuálnym a jedinečným rozhovorom s Bohom. Pre nás má najväčšiu silu modlitba, ktorú človek vykoná v konkrétnej životnej chvíli, tak ako to len najlepšie vie. Ak budeme mať vždy snahu úprimne sa modliť, celý náš život, naša práca sa stanú modlitbou.

Na záver sa povzbudíme slovami sv. Jána Damaského, ktorý hovorí o modlitbe toto: „*Modlitba je povznesením ducha k Bohu alebo prosbou o vhodné veci, ktorú adresujeme Bohu.“*

Liturgický program

Liturgický program po 5. nedeli po Pasche

od 08.05. do 14.05 2023

Pondelok 08.05.	Sv. slávny a všehválny apoštol Ján Teológ	07:30 sv. lit. (csl.) * Adriána s rod.
		18:00 sv. lit. (slov.) † Mária (panychída)
Utorok 09.05.	Prenesenie ostatkov sv. Mikuláša Divotvorcu z Myri do Bari	06:30 sv. lit. (csl.) † Peter, Michal, Mária...
		18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Ján 2. † Jozef, Anna
Streda 10.05.	Sv. apoštol Šimon Horlivec	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Mária, Štefan...
		18:00 sv. lit. (slov.) † Jozef
Štvrtok 11.05.	Blaž. hieromučeník Vasil', prešovský svätiaci biskup	07:30 sv. lit. (csl.) * Marta a Dominika s rod.
		18:00 sv. lit. (slov.) * Juraj, Tomáš
Piatok 12.05.	Sv. otcovia Epifanios, cyperský biskup a Germanos, konšt. patriarcha zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) † Karol, Ines, Ján, Vladislav
		18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Mária, Ján, Mária 2. † Helena, Viera, Štefan, Mária
Sobota 13.05.	Sv. mučenica Glykéria	07:00 sv. lit. (csl.) * Anna, Ivan
		18:00 sv. lit. (slov.) † Michal, Daniela, Anna...
Nedeľa 14.05.	6. nedeľa po Pasche - o slepom Sv. mučeník Izidor hl. 5	07:30 sv. lit. (slov.) * Jakub, Patrícia, Jana, Peter
		09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť
		11:00 sv. lit. (slov.) * Veronika, Erika, Sofia, Simon, Martina, Marek, Tobias
		17:15 Večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) * Tatiana s rod.

Liturgický program

Liturgický program po 6. nedeli po Pasche

od 15.05. do 21.05. 2023

Pondelok 15.05.	Prep. otec Pachómios Veľký	06:30 sv. lit. (csl.) † z rod. Sivákovej, Slukovej... 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Rozália, Mikuláš 2. † Michal, Mária
Utorok 16.05.	Prep. otec Teodor Posvätený	06:30 sv. lit. (csl.) † Vasil', Anna 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Vladimír 2. † Vladimír (panychída)
Streda 17.05.	Sv. apoštol Andronik	06:30 sv. lit. (csl.) † Filoména 17:15 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Helena (panychída) 2. † Fedor, Anna, Emil, Jaroslava, Oliver...
Štvrtok 18.05.	Nanebovstúpenie Pána prikázaný sviatok, mirovanie	07:30 sv. lit. (csl.) * Helena 16:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť 18:00 sv. lit. (slov.) * Ľubomíra
Piatok 19.05.	Sv. hieromučeník Patrik, pruský biskup a spoločníci zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) † Michal (panychída) 18:00 sv. lit. (slov.) * Peter
Sobota 20.05.	Sv. mučeník Tallelaios	07:00 sv. lit. (csl.) † Jura, Mária 18:00 sv. lit. (slov.) † Anna, Andrej, Peter
Nedeľa 21.05.	7. nedeľa po Pasche - Otcov 1. Nicejského snemu hl. 6 Zbierka: Kat. masmédiá	07:30 sv. lit. (slov.) * Lenka, Juraj, Helena 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) * Ľubomír, Darina, Marko 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Silvia s rod.

Zahmlená tvár Boha

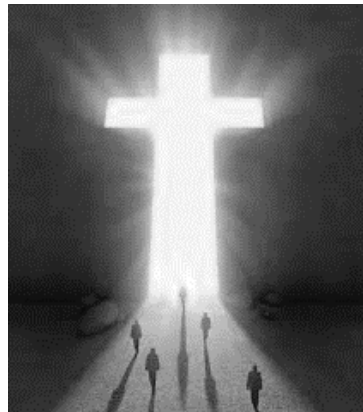
(úvaha ako človek zahmlil a znetvoril tvár Boha)

Patriarcha Maximos IV. po II. vatikánskom koncile napísal otvorený list, v ktorom skúma pravú tvár Boha a zároveň poukazuje ako ju človek zahmlil a znetvoril. Tento list je odpoveďou na dišputy, ktoré sa po koncile viedli na tému Boh a jeho definícia z pohľadu človeka.

Názov listu patriarchu je veľmi výstižný: **Boh, v ktorého neverím**. Takže čo píše patriarcha?

Nikdy nebudem veriť v Boha, ktorý by nemal záujem o človeka a nemal v ňom záľúbenie; ktorý by si prial, aby som sa ho bál; ktorý by striehol na človeka, ako ho „nachytať“ pri hriechu; ktorý by vyžadoval, aby sme každú skúšku urobili na výbornú; ktorý by hrozbou ohňa trestal každú ľudskú radosť.

Nebudem veriť v Boha neschopného pochopiť, že deti sa niekedy zatúlajú, že aj zabúdajú; ktorý by neponúkol nové stretnutie tomu, kto ho opustil; ktorý by nemal pre každého človeka zvláštnu, osobnú a len jemu určenú slovo; ktorý by prekážal človeku v raste, v premene seba a sveta; ktorý by bol nepriateľský k hmote; ktorý by bol nepriateľský k sexualite; ktorý by nebol láska a nedokázal premeniť na lásku všetko, čoho sa dotkne; ktorý by navždy zničil telo, namiesto toho, aby ho vzkriesil; ktorý by sa staral iba o duše, nie o ľudí; ktorý by mal záľubu len v bolesti,

Nebudem veriť v Boha ľudí, ktorí si myslia, že milujú Boha, keď nemilujú ľudí vo svojom okolí; ktorí chodia do kostola a pritom neprestávajú klamať, kraďnúť, podvádzať a donášať; ktorí si nikdy nezašpinia ruky a nič neriskujú.

Nebudem veriť v Boha, ktorý by v mene nádeje na večný život bránil úsilie o pretvorenie tohto sveta; v Boha kazateľov, ktorí majú odpoveď na každú otázku; v Boha, ktorý by bol monopolom len jednej cirkvi, rasy, kultúry; ktorý by nebol prítomný všade, kde sa ľudia majú radi; ktorého by bolo možné stretnúť len v kostole; v Boha - naivného starčeka, ktorého je možné zneužívať podľa vlastnej chuti; v Boha, ktorého by mohli pochopiť len ľudia múdri a zrelí; v Boha bez tajomstva; v Boha, v ktorého by som nemohol dúfať proti všetkej nádeji.

Áno, môj Boh je iný Boh!

Tri deti

(príbeh pre potešenie duše)

Keď dostal miesto redaktora v istom celoštátnom časopise, pomyslel si, že už je za vodou. Zavolať mame, otcovi a, samozrejme, svojej láske Monike, ktorej jednoducho povedal: „Dostal som to miesto! Môžeme sa vziať!“

Vzali sa a po čase sa im narodili tri čiperné detičky: Matej, Marta a Lacko.

Šťastie trvalo šesť rokov. Potom časopis prestali vydávať. Mladý otecko si našiel iné redaktorské miesto - v miestnych novinách. Ale aj tieto noviny sa vydávali len krátko. Vtedy sa musel pri hľadaní práce ešte viac obracať. Mladá mamička a tri deti pozerali každý večer do čoraz zachmúrenejšej ockovej tváre.

Raz večer muž zatrpknuto vybuchol: „Je to zbytočné. V mojom odbore nenájdem nič. Všetci znižujú stav, prepúšťajú...“

Monika sa snažila povzbudiť ho, rozprávala mu o jeho snoch, o jeho neodškriepiteľných schopnostiach, o nádeji...

Na druhý deň otec vstal až keď deti odišli do školy. S ťažkým srdcom si vzal šálku kávy a podišiel k písaciemu stolu, pri ktorom zvyčajne pracoval. Pohľad mu padol na smetný kôš. Jeho pozornosť upútalo niekoľko ružových keramických črepín. Uvedomil si, že sú to kúsky troch

ružových prasiatok, pokladničiek jeho detí. A na jeho stole bola hárstka mincí - bolo tam veľa centov a zopár eur a tiež niekoľko pozlátených gombíkov. Pod hrbkou peňazí bol lístok papiera, na ktorý

detská rúčka napísala: „Milý ocinko, my ti veríme. Matko, Martuška a Lacko.“

Oči mu zvlhli, čierne myšlienky zmizli, narástla odvaha. Mladý otec zaťal päste a sľúbil: „Vašu dôveru nesklamem!“

Dnes je na písacom stole jedného z najdôležitejších vydavateľov v Európe obrázok so strieborným rámčekom. Vydavateľ naň s hrdosťou ukazuje: „Toto je tajomstvo mojej sily!“

Je to len kúsok papiera s neistým a trochu roztraseným písmom: „Milý ocinko, my ti veríme!...“

